

en stigning i lærertimetallet. Hertil bemærkes dog, at man i adskillige tilfælde (hvor antallet af elever, der er egnede til den pågældende særlige undervisning, ikke overstiger $\frac{1}{3}$ af elevtallet) vil kunne arbejde med særhold baseret på 3 klasser. For de store skolevæseners vedkommende vil det være muligt at tilrettelægge et sådant samarbejde mellem skolerne, at man kan undgå disse ekstratimer. Det ekstra timetal forårsaget af et ulige antal klasser eller andre skematiske vanskeligheder kan næppe anslås til mere end ca. 1 000 lærertimer pr. uge.

Det vil sige, at der alt i alt som følge af kravet om det andet fremmedsprog og matematik i 7. klasse kan blive tale om et anslået ekstra ugentligt timetal på ca. 4 500. (3 500 + 1 000), svarende til ca. 125 lærerembeder.

I praksis vil der, så vidt det er gør ligt at skønne på grundlag af den mulighed, lovforslaget åbner for generel deling, imidlertid være et stort antal købstadskommuner, der vil vælge den generelle deling.

I det omfang, kommunerne gør det, vil det ovenfor anslåede antal nye embeder *formindskes*.

Også andre tendenser, der påvirker timetallet i nedadgående retning, vil gøre sig gældende.

I en række tilfælde vil der — om klasserne føres udelte op (men med differentiering) — opstå muligheder for timebesparelser set på baggrund af den nuværende deling.

Hvis man eksempelvis i en købstad har tre 5. klasser med en gennemsnitlig klassekvotient på 28, skal der antagelig med en normal optagelsesprocent oprettes 2 I em klasser og 2 I fm klasser, altså 4 klasser, hvor man ved at anvende den udelte skoles princip kun behøver at have 3 klasser på 6. trin.

I relation til den udvikling, der finder sted i landkommunerne med hensyn til eksamenskurser, peges endvidere på, at denne udvikling medfører en tilbagegang i antallet af elever i købstadskolerne, hidrørende fra landsbyskolerne.

Der vil i konklusion heraf formentlig kunne udledes, at 125 nye lærerembeder, som er direkte følge af lovforslagets bestemmelser, må anses for at være et maksimum.

Det bemærkes sluttelig for en ordens skyld, at man ikke har fundet det muligt at danne sig et begrundet skøn med hensyn til det lokalekrav, der er forbundet med ekstraundervisningen i det ene fremmedsprog og matematik på 7. klassetrin.

Det kan ikke afvises, at der for skolevæsenet, hvis lokaleforhold er meget dårlige, her er et problem, der også kan have en økonomisk side, selv om det vel nok væsentligst er af skemamæssig art. Men det kan formentlig fastslås, at der ikke i forbindelse med de skoler, der i dag har tilfredsstillende lokaleforhold, vil blive tale om nybyggeri som en følge af lovforslagets krav på dette område.

Købstadskolerne.

Den gennemsnitlige klassekvotient pr. 31. december 1957 i 50 kommuner, hvor skolevæsenet er ordnet med 5-årig grundskole.

1.-5. kl. trin	6.-7. kl. trin	8.-10. kl. trin
26,51	25,93	22,87

Den gennemsnitlige klassekvotient pr. 31. december 1957 i omegnskommunerne (København 7-Århus 7). De 14 kommuners skolevæsen er ordnet med 5-årig grundskole.

	1.-5. kl. trin	6.-7. kl. trin	8.-10. kl. trin
Kbhvn.s omegn . . .	27,04	25,73	25,01
Århus omegn	25,76	23,09	20,88
Kbhvn.s + Århus omegn	26,40	24,41	22,95

Den gennemsnitlige klassekvotient pr. 31. december 1957 i 22 kommuner, hvor skolevæsenet er ordnet med 4-årig grundskole.

1.-4. kl. trin	5.-6. kl. trin	7.-9. kl. trin
25,57	26,20	21,90

Den gennemsnitlige klassekvotient for ovennævnte 72 bykommuner på de 3 trin.

1.-(4.)5. kl. trin	5.-(6.)7. kl. trin	7.-(9.)10. kl. trin
26,22	26,01	22,57

Den gennemsnitlige klassekvotient for 72 bykommuner og 14 omegnskommuner på de 3 trin.

1.-(4.)5. kl. trin	5.-(6.)7. kl. trin	7.-(9.)10. kl. trin
26,25	25,75	22,63